

Seznam přednášejících a účinkujících na 26. Akademických týdnech 2016

Bilbo compagnie – Jiří Bilbo Reidinger (1961) je český herec, spisovatel a klaun. V roce 1980 založil skupinu Grglo, s níž vystupoval, dokud nebyl v roce 1983 angažován Československými cirkusy na turné Cirkusu Praga do Střední Asie a Sibiře. Od té doby je „volné noze“ a spolupracuje s Ctiborem Turbou (Alfred spol. – Deklaunizace, Archa bláznů, Giro di vita, Taliře, Strach má velké oči, Papír...), dále s Karlem Makonjem, J. A. Pittským, H. Burešovou, A. Krobem aj. Hraje v Nár. divadle, Na zábradlí, v Dlouhé. Dále působí jako režisér, choreograf a od roku 1992 učí na AMU akrobacii a klaunské vidění, v poslední době též commedii dell'arte na Pražské konzervatoři. Společně se Sylvii Krobovou má skupinu Bilbo compagnie, se kterou vystupuje po celé Evropě.

Doc. Ing. Marie Borkovcová, Ph.D., (1958) působí na Mendelově univerzitě v Brně na Ústavu zoologie, rybářství, hydrobiologie a včelařství. Předmětem jejího zájmu je vše živé, co se plazí, běhá a létá. Svým studentům tedy přednáší i o hmyzu. Nejen o jeho roli opylovače či škůdce, ale i o tom, že se dá jíst. Je lídrem českého entomofagického týmu. Byla jedním z prvních vědců v Evropě, kteří se začali věnovat entomofagii po odborné stránce. Doc. Borkovcová postavila entomofagii na základy podložené vědeckým výzkumem. První přednáška s praktickou ukázkou se konala v předvánočním čase 2002. Měla velký ohlas a byla počátkem tradice předvánočního hmyzího vaření na Mendelově univerzitě. Odstartovala též dlouhý řetěz přednášek pro laickou veřejnost i odborníky po celém Česku i v zahraničí. Současně vyvolala potřebu kritického hodnocení významu hmyzu pro výživu člověka a zapojení hmyzu do jídelníčku jako alternativy. Svou práci se zadala do světové komunity vědců řešících tuto problematiku a v roce 2014 se stala uznávaným vlajkonosem (stakeholder) FAO, prvním za Českou republiku. S kolektivem autorů vydala knihu Hmyz na talíři.

Akad. arch. Aleš Brotánek (1957) je autorizovaný architekt. Specializuje se na pasivní domy, velmi rád ale navrhuje i z přírodních materiálů. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, poté se zaměřil na ekodesign staveb, bydlení i nábytku. Z USA si přivezl poznatky ohledně stavění ze slámy, které předává v rámci kurzu pořádaných občanským sdružením Ekodům; ve spolupráci s ČVUT se mu podařilo typ nosné slámy REI 120 obhájit jako požární velmi odolný materiál. Přednášel na několika univerzitách a vedle toho vede architektonický, „pasivně“ zaměřený AB ateliér. S dcerou Klárou, která je socioložka, vydali knihu Jak se žije v nízkooenergetických a pasivních domech.

P. ThLic. Prokop Brož, Th.D., (1972, Náchod) je děkanem KTF UK Praha. Filosofii a teologii studoval na Papežské lateránské univerzitě v Římě. V roce 1996 obdržel jáhenské a v roce 1997 kněžské svěcení. Působil v duchovní správě (Nová Paka, 1997–8, Kutná Hora, 1998–2001) a ve školství (Gymnázium sv. Václava v Kutné Hoře, 1998–2001). V letech 2001–3 studoval na Papežské univerzitě Gregoriana v Římě. Od roku 2003 působil jako odborný asistent na katedře systematické teologie KTF UK. Od roku 2007 je sidelním kanovníkem Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. V roce 2008 ukončil doktorské studium na KTF UK (dizertační práce: „Kristus, Duch a jednota církve v dějinách. Ekleziologie J. A. Möhlera“). Působí také jako externí vyučující katedry systematické teologie na CMTF UP Olomouc a je členem redakce Perspektiv.

Miloš Doležal (1970, Háj u Ledče nad Sázavou) je redaktor Českého rozhlasu 3 – Vltava, básník a fejetonista. Vystudoval FSV UK v Praze (1992), pracoval jako redaktor Perspektiv, asistent dramaturga Karla Krause v Divadle za branou II, hlídač azylového domu a plakátovač. Ženatý, otec tří dětí. Žije v Praze a na Vysočině. Pravidelně spolupracuje s Perspektivami, Respektem, týdníkem A2, Babylonem, Hostem aj. Básně a fejetony publikuje v polských literárních revuích. Je autor a spoluautor rozhlasových pořadů a dokumentů z období války a 50. let. Za rozhlasovou dokumentaristiku získal řadu cen. Vydal básnickou sbírku Podvícce, bibliofily soubor básní Kamení, básnické sbírky Obec, Les, Čas dýmu, Sansepolcro a knihu fejetonů České feferony. V karmelitánském nakladatelství vydal tři knihy rozhovorů s vězni komunistických a nacistických lágrů Cesty Božím (ne)časem, Prosil jsem a přiletěla moucha a Proti zlozům krompáč a lopata. Spolupracoval na knize Zaradoval jsem se (vzpomínky Mons. Antonína Bradny). Kniha Jako bychom dnes zemřít měli – Drama života, kněžství a mučednické smrti číhoštského faráře P. Josefa Toufara se stala Knihou Lidových novin za rok 2012. V loňském roce vydal knihu, která volně navazuje na knihu předešlou: Krok do tmavé noci – příběhy faráře Josefa Toufara, jeho vrahů a číhoštského zázraku se zprávami archeologa, antropologa a soudního lékaře o exhumaci a identifikaci těla P. Josefa Toufara.

Prof. Ing. Pavel Dostál, CSc., (1963) vystudoval VŠCHT Praha, obor kvasná chemie a bioinženýrství (1985). Roku 1990 obhájil kandidátskou práci s pivovarskou tematikou a získal titul CSc. V roce 1996 zakončil postgraduální studium v oboru Food Technology na Hebrew University in Jerusalem, Agriculture Faculty in Rehovot v Izraeli. V roce 2007 byl jmenován docentem a roku 2012 profesorem v oboru biotechnologie. Věnuje se pedagogické práci se studenty oboru biotechnologie, specializace Pivovarovství a sladařství. V posledních letech opakovaně přednášel na TU Graz v Rakousku, Porto University v Portugalsku, TU Mnichov

v Německu a na Dublin City University v Irsku. V roce 2013 pracoval jako hostující profesor na Sassari University na Sardinii v Itálii. Ve své vědecké práci se zaměřuje na analýzu pivovarských surovin a piva a vývoj nových analytických metod.

Dan Drápal (1949, Brno) je evangelikální teolog a publicista. V letech 1967–1972 vystudoval evangelickou bohosloveckou fakultu J. A. Komenského v Praze. Pro politickou angažovanost v roce 1968 mu byl uprán státní souhlas k výkonu duchovenského povolání. V roce 1977 se stal vikářem tehdy nejmenšího pražského evangelického sboru v Praze 7 – Holešovicích. O rok později prožil osobní setkání s Bohem a obrácení. O několik měsíců později prožil křest v Duchu svatém. Následoval explozivní růst sboru, který se po sametové revoluci od evangelické církve pokojně a po klidné dohodě oddělil a vznikla církev Křesťanská společnost. Dan Drápal se stal jejím prvním seniorem. V roce 2004 rezignoval a věnuje se jednak překladu Písma, jednak publicistice. Od června roku 2007 byl předsedou KDU-ČSL na Praze 8. Po sjezdu v květnu roku 2009 ze strany vystoupil, aby se mohl věnovat práci v časopisu Konzervativní listy. Napsal také řadu knížek. Angažuje se v práci nadačního fondu Generace 21.

Prof. Radomil Eliška (1931, Podbořany) je absolventem JAMU v Brně, kde studoval dirigování u prof. Břetislava Bakaly. Jeho dalšími pedagogy byli prof. František Stupka, Bohumír Liška a Josef Veselka. Po působení v orchestru Armádního uměleckého souboru a orchestru Mladých symfoniků působil v letech 1969–1990 jako hlavní dirigent Karlovarského symfonického orchestru, který pod jeho vedením dosáhl pozoruhodné interpretační úrovně. S orchestrem mimo jiné vystoupil na Pražském jaru, podnikl řadu koncertních zájezdů (zejména do Španělska a Německa) a nahrál s ním řadu gramofonových desek a rozhlasových snímků. Poté přijal místo šéfdirigenta Západočeského symfonického orchestru (1991–1996). Také tento soubor zaznamenal velmi záhy radikální změnu svých výkonů. Radomil Eliška hostuje u dirigentského pultu všech našich předních orchestrů, řídí symfonická tělesa v mnoha evropských zemích a v Japonsku. Mnoho českých autorů vděčí R. Eliškovi za premiéru svých děl, obzvláště v období jeho karlovarského působení. Od roku 1978 vyučuje na AMU v Praze, kde byl v roce 1986 jmenován docentem a roku 1996 profesorem dirigování. Od roku 2001 je předsedou Společnosti A. Dvořáka.

Anton Frič (1976) je slovenský dokumentární a humanitární fotograf. Bývalý učitel a drobný podnikatel žije a pracuje v Popradu. V poslední době se věnuje i cestovatelské fotografii. Fotografování se převážně věnuje i na svém blogu. Na přelomu roku 2014 a 2015 strávil téměř měsíc mezi křesťanskými a jezdickými uprchlíky v Iráku. Cílem jeho cesty bylo zdokumentování podmínek uprchlíků a snaha pomoci jim v jejich těžkém údělu. Věnuje se přednáškám a výstavám o situaci křesťanů v Iráku a opakovaně cestuje do Iráku, Sýrie a ostatních lokalit Blízkého východu. Dokumentuje také vystěhování 149 iráckých křesťanů na Slovensko.

Jiří Fuchs je filosof, který se věnuje systematickému zpracování filosofie. Je žákem P. Metoděje Habáně, OP – zakladatele Akademických týdnů. Vychází z klasického realismu, rozvíjeného v konfrontaci s novověkým myšlením. Zakládá si při tom na důkladném prověření základů poznání. Je šéfredaktorem Distance – revue pro kritické myšlení. Jiří Fuchs přednáší mimo akademické kruhy už od dob před listopadem 1989.

RNDr. Jiří Grygar, CSc., (1936) je český astronom a astrofyzik. Přírodovědecká fakulta MU Brno 1957, fyzika, dále Matematicko-fyzikální fakulta UK Praha 1959, astronomie; vědecká aspirantura: astrofyzika 1963, Astronomický ústav ČSAV, Ondřejov, kde pracoval jako vědecký pracovník. Od r. 1980 byl ve funkci vedoucí vědecký pracovník Fyzikálního ústavu ČSAV v Řeži, od r. 1991 v téže funkci ve Fyzikálním ústavu AV ČR v Praze. Předseda Rady České televize 1992–7, předseda České astronomické spol. 1992–8. Dále je členem sekce přírodních a technických věd České křesťanské akademie, zakládající člen a od r. 2004 předseda Učené společnosti ČR a člen Klubu skeptiků Sisyfos. Viceprezident Evropské rady skeptických organizací od r. 2001. V mezinárodních vědeckých časopisech zveřejnil 125 původních vědeckých prací z oborů astronomie, astrofyzika a dálkový průzkum Země. Publikoval kolem 60 populárně-vědeckých knih, sborníků a brožur, dále větší množství článků v pop.-věd. časopisech a rovněž působil v pop.-věd. pořadech v televizi a rozhlasu.

Prof. Ing. Jana Hajšlová, CSc., (1952) působí na VŠCHT Praha, kde přednáší obory analýza potravin a přírodních produktů, zdravotní nezávadnost potravin, analýza biologicky aktivních přírodních látek a chemická bezpečnost potravin. Po maturitě na SVVŠ vystudovala na FPBT VŠCHT (1975) obor technologie mléka a tuků. V roce 1979 obhájila dizertační práci Senzoricky aktivní látky bílkovinných hydrolyzátů. V r. 1990 byla jmenována docentkou v oboru chemie a analýza potravin a v roce 1997 profesorkou. Absolvovala studijní pobyty na vědeckých institucích v Nizozemí, VB, Švédsku a USA. Za svou vědeckou práci byla oceněna v roce 2005 Cenou rektora VŠCHT za mimořádné výsledky ve výzkumu a vývoji v roce 2006 Cenou ministra školství za mimořádné výsledky dosažené při zavádění nových progresivních multireziduálních metod nezbytných pro rychlou

a efektivní kontrolu hygienických limitů kontaminantů v potravinách. Je členkou řady mezinárodních vědeckých organizací a autorkou rozsáhlé publikační činnosti.

Radek Hejret působil jako lektor v projektu Světlo paměti. Absolvoval více než 310 přednášek a besed s pamětníky na základních a středních školách. Také organizuje přednášky a besedy pro veřejnost ve spolupráci s církvemi, židovskými obcemi, městskými knihovnami a muzei. V září 2011 se účastnil speciálního výjezdního semináře v Mezinárodní škole studia o holocaustu při muzeu Jad Vašem v Jeruzalémě a stál u zrodu vzdělávacích materiálů pro pedagogy. V rámci tohoto projektu koordinoval práci nejrozsáhlejšího regionálního centra. Od srpna 2012 je podporován Nadací mezinárodní potřeby, od ledna 2013 přednáší v rámci projektu Cemach o moderním Státu Izrael, od září 2014 vede vzdělávací projekt Vrba–Wetzler Memorial a školi další lektory. Školy nejčastěji navštěvuje s žijícími pamětníky hrůz holocaustu.

Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych., (1949, Praha) je psychiatr, popularizátor vědy a vysokoškolský pedagog. Vystudoval FVL UK, obor všeobecné lékařství, které absolvoval v roce 1974. Již na fakultě pracoval dva roky v biochemickém ústavu u profesora Jana Štěpána, jednoho ze zakladatelů české osteologie. Psychiatrii se původně nechťel věnovat – uvažoval o vnitřním lékařství či farmakologii. V roce 1982 obhájil kandidátskou práci (CSc.) z oboru neuroendokrinologie. Roku 1988 ukončil habilitační řízení (doc.) a v roce 1991 byl jmenován profesorem psychiatrie Univerzity Karlovy. V roce 1990 získal titul doktor věd (DrSc.). Po sametové revoluci byl prvním svobodně zvoleným děkanem 3. lékařské fakulty UK (1990–7) a v období 1997–2003 zde působil ve funkci proděkana pro reformu studia a zahraniční styky. Od roku 1990 je přednostou Psychiatrické kliniky 3. LF UK v Praze a ředitelem Psychiatrického centra Praha, jež se od roku 2015 transformovalo v Národní ústav duševního zdraví v Klecanech. V letech 2007–8 působil ve funkci prezidenta Asociace evropských psychiatrů, v období 2008–9 v pozici prezidenta Evropské federace lékařských akademií (FEAM). Mezi roky 2004–2011 byl předsedou České lékařské akademie. Byl a je členem řady vědeckých, redakčních a edičních rad a vědeckých organizací. Je držitelem řady vědeckých ocenění a autorem rozsáhlé publikační práce.

MUDr. Roman Joch (1971, Banská Bystrica) vystudoval medicínu na 1. lékařské fakultě UK v Praze. V letech 1994–6 byl zahraničním tajemníkem Občanské demokratické aliance. Od založení Občanského institutu v roce 1991 byl jeho spolupracovníkem, od r. 1996 stálým výzkumným pracovníkem. Od roku 2003 je ředitelem Občanského institutu. Přednáší na Národohospodářské fakultě VŠE a na soukromé vysoké škole CEVRO Institut. Hlavními oblastmi jeho specializace jsou politická filozofie, především liberálně-konzervativní myšlení, mezinárodní vztahy, a to především obranné a bezpečnostní otázky, USA a americká politika. Je autorem řady monografií, odborných studií a článků. Je ženatý a s manželkou Janou má tři děti.

PhDr. Miroslav Kovářik (1934, Praha) je jedna ze zakladatelských osobností hnutí malých divadel 60. let. Jeho Docela malé divadlo (1962–9) stačilo během sedmi let existence inscenovat kolem dvaceti titulů a vytvořilo i zvláštní interpretační styl. Kromě pořadů americké beatnické poezie, byli první, kdo po letech uvedli do nejnádivadelně-poetické jevištní básně Jiřího Ortena, Jana Zábrany, Jiřího Koláře, Ivana Blatného, Ivana Diviše a Ivana Slavíka. Byl vůbec první, kdo scénicky představil poezii Václava Hraběte a básnický manifest Znamení moci Jana Zahradníčka (1968). Od rozpuštění DMD působil jako konferenciér folkových pořadů a festivalu Porta, od roku 1990 působil i jako rozhlasový autor, moderátor a přednášeč v pořadech Dobré jitro, Zelené peří a Poetická nocturna Českého rozhlasu, stanice Praha. Jeho repertoár zahrnuje široké spektrum autorů, od klasické poezie Máchovy po nejmladší básnickou generaci. Osobně se setkal s beatnickými básníky A. Ginsbergem a L. Ferlinghettim při jejich návštěvě Prahy. Pravidelně od roku 1980 reprizuje s kytarovým duem J. Pertl–V. Prejzsek v klubech a komorních divadlech pořady z poezie J. Kainara, J. Ortena, V. Hraběte a J. Zahradníčka.

P. ThLic. Martin Lanžl je administrátor broumovské farnosti. Působení na Broumovsku přináší specifické a velice náročné spojení dvou úkolů. Na jedné straně je to misie většinově nevěřícího obyvatelstva, které osidlovalo oblast po vyhánění sudetských Němců. Na straně druhé je to pak starost o záchranu unikátního souboru historických sakrálních staveb (broumovské kostely a benediktinský klášter).

P. Mgr. Jan Linhart absolvoval studium na Cyrilomet. bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Do r. 2002 byl duchovním správcem v římskokatolické farnosti v Novém Městě n. Met., poté působil jako spirituál v Teologickém konviktu v Olomouci. Nyní zastává funkci biskupského vikáře a spirituála kněží v Hradci Králové. Je rektorem kostela P. Marie v Hradci Králové.

Mons. Václav Malý (1950, Praha) po absolvování gymnázia studoval v letech 1969–1976 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích a v roce 1976 byl v Praze vysvěcen na kněze. V období 1976–8 působil jako kaplan ve Vlašimi a Plzni. V únoru 1977 podepsal Chartu 77 a v roce 1978 se stal členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Od ledna 1979 mu byl odebrán

